

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 39C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113200293
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7113200293.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v právnej veci žalobcu: S.. S. B., nar. X.X.XXXX, bytom U. X. XXX, proti žalovanému: SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 1, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Nepriznáva žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 8.1.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.600.000 EUR titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a to jedná v dôsledku nezákonného rozhodnutia uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície Košice I zo dňa 27.9.2009, ktorým bolo začaté trestné stíhanie vznesené obvinenie voči žalobcovi pre trestný čin útoku verejného činiteľa, pričom rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach 3T 171/2007 bol právoplatne oslobodený spod obžaloby ako aj titulom nesprávneho úradného postupu ministra spravodlivosti, ktorý dňa 5.10.2004 bez akéhokoľvek poznania skutočnosti podal predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory návrh na začatie disciplinárneho konania s odporúčaním vyčiarknutia jeho osoby zo zoznamu advokátov. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 4.11.2014 bolo konanie v časti o zaplatenie 572.172 EUR zastavené. Nárok žalobcu titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím uznesením o vznesení obvinenia o zaplatenie 1.027.828 EUR vylúčený na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 22.5.2014 39C 5/2013-90 v spojení s opravným uznesením 39C 5/2013-155. Konanie je vedené pod sp.zn. 40C 226/2014. Podaním zo dňa 22.1.2015 žalobca upresnil návrh a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť titulom nesprávneho úradného postupu Ministerstva spravodlivosti SR podaním návrhu na pozastavenie výkonu činnosti advokáta sumu 10.000 EUR.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že návrh na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu je nedôvodný, nebol preukázaný základ t.j. nebol preukázaný nesprávny úradný postup Ministerstva spravodlivosti SR, nebola preukázaná škoda, príčinná súvislosť a namielol premlčanie, nárok bol uplatnený oneskorene, návrh bol podaný 8.1.2013, nárok na náhradu škody sa premlčí za 3 roky, od kedy sa poškodený o škode dozvie, ujma mala byť spôsobená podaním disciplinárneho návrhu, žalobca sa dozvedel najneskôr z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 3S 53/2004 zo dňa 8.7.2005, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory bolo zrušené a vtedy mohol namietať nesprávny úradný postup. Nie je potrebné, aby mal vedomosť o výsledku trestného konania a o jeho následkoch.

Súd vykonal dokazovanie uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície zo dňa 27.9.2004, spisom Okresného súdu Michalovce 3T 171/2007, disciplinárnym spisom

Slovenskej advokátskej komory č. 2458/2004, rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 26.11.2004, spisom Krajského súdu v Košiciach 3S 53/2004, oznámením Slovenskej advokátskej komory zo dňa 21.5.2015, výpoveďou žalobcu, vyjadrením žalovaného zo dňa 9.4.2013 a zistil tento skutkový stav:

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície zo dňa 27.9.2004 súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície uznesením zo dňa 27.9.2004 ČVS: ORP-767/2-OVK-2004 začalo trestné stíhanie S.. S. B. ako obvineného z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona v súbehu s trestným činom vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 27.9.2004 v čase okolo 9.30 hod. v Košiciach na Š. XX, v objekte Okresného súdu Košice I na 3. poschodí v služobnej kancelárii č. XXX, kvôli rozsudku sp.zn. 29Cb 684/99 zo dňa 18.10.2002 v právnej veci žalobcu S.. S. K. - J. proti žalovanému S.. S. B. A. K., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.8.2003, slovné a fyzicky napadol sudcu Okresného súdu Košice I JUDr. Q. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorého chytil pod krk a vyhrážal sa mu, že mu odtrhne hlavu, ak s tým do 24 hodín niečo neurobí a následne tresol dverami tak silno, že ich poškodil, čím týmto svojim konaním použil násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa a hrozbou násillia nútil S.. Q. Z., aby niečo konal.

Zo spisu Okresného súdu Michalovce 3T 171/2007 súd zistil, že Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 20.3.2009 3T 171/2007-314 oslobodil obžalovaného S.. S. B. spod skutku obžaloby pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť tým, že v Košiciach na ul. Š.W. XX v objekte Okresného súdu Košice I na 3. poschodí v kancelárii č. 305, dňa 27.9.2004 asi o 9.30 hod. najprv slovné vytykal sudcovi S.. Q. Z., že vo veci, v ktorej je obžalovaný účastníkom, správoplatnil rozhodnutie, aj keď jemu toto rozhodnutie súdom doručené nebolo, vyhrážal sa mu, že mu odtrhne hlavu, keď s tým do 24 hodín niečo neurobí a následne potom, keď mu S.. Q. Z. povedal, že jeho konanie oznámi svojmu nadriadenému, s vulgárnou nadávkou ho chytil spredu za košeľu a kravatu pod krkom a pri odchode z kancelárie prudko pribuchol dvere tak, že sa v nich uvoľnila sklenená výplň, nakoľko skutok nie je trestným činom. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6To 67/2009-328 Krajský súd v Košiciach zamietol odvolanie okresného prokurátora vo veci Okresného súdu Michalovce 3T 171/2007.

Z disciplinárneho spisu Slovenskej advokátskej komory č. 2458/2004 súd zistil, že dňa 8.10.2004 podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky A. Q. návrh zo dňa 5.10.2004 na začatie disciplinárneho konania disciplinárne obvineného S.. S. B., advokáta podľa ust. § 58 ods. 1 zák. č. 586/2003 o advokácii na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému S.. S. B. preto, že sa svojím postupom dopustil zavineného porušenia povinností advokáta, vyplývajúcich mu z predpisov Slovenskej advokátskej komory a to nasledovným konaním: 1/ dňa 27.9.2004 v budove Okresného súdu Košice I v služobnej kancelárii sudcu obchodného úseku S.. Q. Z., do ktorej sa dostavil bez predvolania slovné a fyzicky napadol menovaného sudcu S.. Q. Z., ktorého chytil pod krk a vyhrážal sa mu, že mu odtrhne hlavu, ak do 24 hodín niečo neurobí s rozsudkom sp.zn. 29Cb 684/99, týkajúcim sa právnej veci žalobcu S.. S. K. - J. proti žalovanému S.. S. B. - A. K. (v tejto veci rozhodoval ako zákonný sudca S.. Z.), ktorý mu hodil na stôl, pričom sa na sudcu osočil s otázkou, ako je možné, že rozsudok je právoplatný, keď on nič neprevzal a následne pri odchode silným zavretím poškodil dvere, z ktorých sa uvoľnila sklenená výplň, z čoho vyplýva, že jeho konaním opísaným v bode 1 porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 29 Advokátskeho poriadku schváleného 19. júna 2004, podľa ktorého „advokát vystupuje voči súdom a úradom tak, aby nenarušil svoju nezávislosť, správa sa k nim slušne a korektne, svojim vystupovaním vrátane celkovej úpravy zovňajšku prispieva k dôstojnosti a vážnosti úkonov, ktorých sa zúčastňuje ako aj vážnosti advokátskeho povolania“, preto navrhujem, aby disciplinárny senát uložil S.. S. B., advokátovi so sídlom K. XX, Košice za zavinené porušenie povinností, ktorým sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. e/ cit. zák. - vyčiarknutie zo zoznamu advokátov.

Z rozhodnutia IV. disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 26.11.2004 súd zistil, že IV. disciplinárny senát disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím zo dňa 26.11.2004 disciplinárne konanie na základe návrhu navrhovateľa JUDr. Daniel Lipšic, ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004 prerušil po dobu trestného stíhania disciplinárne obvineného v jeho trestnej veci vedenej na OÚJ a KP PZ Košice I pod č. ČVS: ORP-767/2-OVK-2004.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že trestné stíhanie vo veci zatiaľ nie je ukončené, skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a uznesení o začatí trestného stíhania S.. S. B. je totožný.

Zo spisu Krajského súdu v Košiciach 3S 53/2004 súd zistil, že predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím zo dňa 10.9.2004 pozastavilo žalobcovi výkon advokácie podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, v zmysle ktorého môže komora pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci. Žalobca podal dňa 20.12.2004 žalobu na preskúmanie rozhodnutia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokácie zo dňa 10.9.2004. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 8.7.2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5SŽOKS 123/2005, ktorý odmietol dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, zrušil rozhodnutie žalovaného Slovenskej advokátskej komory zo dňa 10.9.2004 o pozastavení výkonu advokácie S.. S. B. a vrátil vec na ďalšie konanie.

Z oznámenia Slovenskej advokátskej komory zo dňa 21.5.2015 súd zistil, že S.. S. B. mal v období od 22.11.2004 do 2.6.2006 pozastavený výkon advokácie, pričom od 3.6.2006 až do vyčiarknutia zo zoznamu advokátov, t.j. do 30.4.2009, bol oprávnený vykonávať povolanie advokáta, po vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, t.j. v období od 30.4.2009 do 20.10.2013 nebol S.. S. B. zapísaný v zozname advokátov a nebol oprávnený vykonávať povolanie advokáta v uvedenom období. Kópiu rozhodnutia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory o vyčiarknutí S.. B. zo zoznamu advokátov pripájam v prílohe. S účinnosťou od 21.10.2013 bol menovaný opätovne zapísaný do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory ako advokát. Od uvedeného dátumu doposiaľ vykonáva advokátske povolanie na adrese H. X, Košice.

Z výpovede žalobcu súd zistil, že dňa 27.9.2004 bolo voči nemu vznesené obvinenie o začatí trestného stíhania pre trestný čin útoku na verejného činiteľa a trestný čin vydierania. 29.9.2004 bol zadržaný, bol v cele predbežného zadržania do 3.10.2009. Dňa 5.10.2009 podal minister spravodlivosti návrh na začatie disciplinárneho konania a predsedom Slovenskej advokátskej komory mu bol pozastavený výkon advokátskej činnosti. Dňa 25.2.2005 po podaní obžaloby sa konalo hlavné pojednávanie na Okresnom súde Rožňava, kde bol uznaný vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Po odvolaní a námietkach zaujatosti sudcov Okresného súdu Rožňava, Okresný súd v Michalovciach vyniesol rozsudok, ktorým bol oslobodený spod obžaloby a konečné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2010. Skutok bol medializovaný v printových aj vo video médiách. Obdobný prípad sa týkal JUDr. Ernesta Valka, ktorý bol obvinený z trestného činu vydierania, trestné stíhanie po dvoch týždňoch bolo odložené na základe mimosúdnej dohody Ministerstva vnútra SR, došlo k zaplateniu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000 EUR a náhrady škody vo výške 653.000 EUR. Nárok na predbežné prerokovanie náhrady škody podal na Ministerstve vnútra SR a na Ministerstve spravodlivosti SR. Tým, že minister spravodlivosti dňa 5.10.2004 podal návrh na disciplinárne konanie, porušil jeho práva ako advokáta ako občana, bez podloženia akýchkoľvek dôkazov, ktoré aj súd následne vyhodnotil ako nedostatočné. Slovenská advokátska komora podľahla tlaku a rozhodla o pozastavení jeho činnosti, čím porušila jeho občianske a ľudské práva. Nárok na náhradu škody nemôže byť premlčaný, trvalo trestné stíhanie, následne bol oslobodený, uplatnil si všetky nároky. Škoda mu bola spôsobená už len tým, že vôbec bol podaný návrh z pozície tupej, bezduchej sily osobnosti, bol pozastavený výkon advokátskej činnosti, nemal z čoho žiť, bol obratý o všetky príjmy. Nesprávny úradný postup vidí v tom, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nepostupovalo v obdobných prípadoch iných advokátov tak ako voči nemu, iba voči nemu bol podaný návrh na pozastavenie výkonu činnosti bez toho, aby bol predložený jediný dôkaz. V tom istom čase bol medializovaný zákrok JUDr. Čarnogurského, ktorý mal spôsobiť ublíženie na zdraví, pri vypratani bytu mal niekoho zhodiť zo schodov, bolo aj začaté trestné stíhanie, avšak JUDr. Lipšic nepostupoval v tomto prípade tak ako voči nemu.

Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 9.4.2013 súd zistil, že návrhom ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2004 (č. 19002/04-10) bol v zmysle ust. § 58 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o advokácii) podaný návrh na začatie disciplinárneho konania žalobcu. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol odôvodnený s odkazom na trestné stíhanie žalobcu, ktoré bolo vedené na základe uznesenia o vznesení obvinenia, ČVS: ORP-767/2-OVK-2004, zo dňa 27.9.2004. Na základe uvedeného bolo dňa 26.11.2004 vydané rozhodnutie, ktorým IV. disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory podľa

§ 14 ods. 2 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory prerušil disciplinárne konanie vedené na základe návrhu ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004. Rozhodnutie, na základe ktorého bol pozastavený výkon funkcie žalobcu ako advokáta, bolo vydané už skôr, a to dňa 10.9.2004, pričom z jeho obsahu vyplýva, že ide o rozhodnutie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zák. o advokácii, ktoré však nebolo vydané na základe návrhu ministra spravodlivosti. Tvrdenie žalobcu, v zmysle ktorého malo dôjsť k prerušeniu výkonu advokácie v dôsledku návrhu ministra spravodlivosti na začatie disciplinárneho konania, nekorešponduje so skutkovým stavom. Návrh ministra spravodlivosti nemal za následok okolnosti popisované žalobcom, nakoľko Slovenská advokátska komora o tomto návrhu rozhodla tak, že disciplinárne konanie žalobcu po dobu jeho trestného stíhania prerušila. Medzi návrhom ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004 (č. 19002/04-10) a akoukoľvek ujmou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, tak neexistuje žiadna príčinná súvislosť. Vznáša námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v časti nároku na náhradu škody (ujmy spôsobenej rozhodnutím o prerušení výkonu advokácie žalobcu. Samotný návrh na začatie disciplinárneho konania nie je podľa názoru žalovanej spôsobilý vyvolať také následky, ako popisuje žalobca. Zákon o advokácii ministromi spravodlivosti jednoznačne zveruje právomoc iniciovať disciplinárne konanie a podať návrh na jeho začatie, jeho výsledok je však plne v kompetencii Slovenskej advokátskej komory. Nebola preukázaná existencia nezákonných rozhodnutí, resp. nesprávneho úradného postupu, za ktorý by niesol zodpovednosť žalovaný zast. Ministerstvom spravodlivosti SR.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004 (článok VI zákona).

Podľa ustanovenia § 1 citovaného zákona, tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ustanovenia § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4

a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ust. § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č.514/2013 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 12 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

Podľa ust. § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 20%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa ust. § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú aj začatú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d)

účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, e) vypracovanie právneho rozboru vecí, f) rokovanie s protistranou, a to za každé dve začaté hodiny, g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa ust. § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa ust. § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa ust. § 7 ods. 1,4,7 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla zamestnávateľa, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky. Náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok platných v čase použitia cestného motorového vozidla, prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla takto: b) ak je v technickom preukaze cestného motorového vozidla uvedená spotreba podľa slovenskej technickej normy aj predpisu EHK alebo len podľa predpisu EHK, na výpočet sa použije spotreba podľa predpisu EHK vypočítaná aritmetickým priemerom; pri jazde cestného motorového vozidla v meste sa použije spotreba určená na jazdu v meste. Výsledná suma základnej náhrady a výsledná suma náhrady za spotrebované pohonné látky sa zaokrúhľuje na celé koruny nahor.

Podľa ust. § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách 260/2004 Z.z. suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre a) jednostopové vozidlá a trojkolky je 1,70 Sk, b) osobné cestné motorové vozidlá je 6,20 Sk.

Podľa ust. § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 kto iného úmyselne usmrť, potresce sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 10c nar. vl. SR č 87/1995 Zb. v platnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 3 nar. vl. SR č 87/1995 Zb. v znení do 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je náhrada škody titulom nesprávneho úradného postupu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach uznesením zo dňa 27.9.2004 začalo trestné stíhanie proti žalobcovi pre trestný čin útoku na verejného činiteľa v súbehu s trestným činom vydierania za skutok zo dňa 27.9.2004, ku ktorému malo dôjsť použitím násillia pre výkon právomocí verejného činiteľa hrozby násillia S.. Q. Z., ktorého nútil, aby niečo konal. Minister spravodlivosti podal dňa 5.10.2004 Slovenskej advokátskej komore návrh na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 1 zák. č. 586/2003 o advokácii na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi pre skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie proti žalobcovi citovaným uznesením, návrh na disciplinárny trest, vyčiarknutie zo zoznamu advokátov. Slovenská advokátska komora začala na základe disciplinárneho návrhu disciplinárne konanie, pričom o návrhu ministra spravodlivosti v disciplinárnom návrhu rozhodol disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory dňa 26.11.2004 tak, že disciplinárne konanie na základe návrhu ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004 prerušil po dobu trestného stíhania žalobcu pre uvedený skutok. Slovenská advokátska komora pozastavila výkon advokácie žalobcovi rozhodnutím zo dňa 10.9.2004 podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zák. o advokácii z dôvodu, že bolo začaté trestné stíhanie žalobcu do právoplatného rozhodnutia veci. Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokátskej činnosti, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 2.6.2006 bolo rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 10.9.2004 o pozastavení výkonu advokácie žalobcovi zrušené a vrátené na ďalšie konanie a v zmysle vyjadrenia Slovenskej advokátskej komory žalobca ďalej vykonával po 2.6.2006 advokátsku činnosť. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce 3T 171/2007 zo dňa 20.3.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach 6To 67/2009 zo dňa 20.1.2010, bol žalobca oslobodený spod obžaloby.

Žalobca sa v predmetnom konaní domáha nesprávneho úradného postupu ministra spravodlivosti, ktorý mal spočívať v podaní návrhu ministra spravodlivosti dňa 5.10.2004 Slovenskej advokátskej komore na začatie disciplinárneho konania a návrh na vyčiarknutie žalobcu zo zoznamu advokátov.

Zákon bližšiu definíciu nesprávneho úradného postupu neobsahuje. Nesprávnym úradným postupom je akákoľvek činnosť spojená s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu ak pri tomto úkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami prekonanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup spravidla nemožno v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný zásah do práv právom chránených záujmov fyzických osôb alebo právnických osôb.

S poukazom na vyššie uvedené a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Minister spravodlivosti podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi dňa 5.10.2004 konal v súlade s ust. § 58 ods. 1 zákona o advokácii a využil oprávnenie ministra spravodlivosti podať návrh na začatie disciplinárneho konania advokáta. Preto ak minister spravodlivosti konal v súlade s právomocou danou v citovanom zákonom ustanovení nemožno takýto postup považovať za nesprávny úradný postup. Skutočnosť, že žalobcovi bol pozastavený výkon advokácie je právne irelevantný pre posúdenie zodpovednosti ministra spravodlivosti, ktorý je predmetom tohto konania, keďže výkon advokácie pozastavila žalobcovi Slovenská advokátska komora z dôvodu začatia trestného stíhania voči žalobcovi a nie v konaní na návrh ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004, keďže disciplinárne konanie o návrhu žalobcu ministra spravodlivosti zo dňa 5.10.2004 bolo prerušené do doby trestného stíhania žalobcu.

Keďže minister spravodlivosti Slovenskej republiky konal v súlade s ust. § 58 ods. 1 zák. o advokácii a podal návrh Slovenskej advokátskej komore na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi v súlade s právnymi predpismi, bol tento jeho postup zákonný, preto nebolo preukázané, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Aj keď bol návrh zamietnutý z dôvodu, že súd dospel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu ministra spravodlivosti podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie návrhu na predbežné prerokovanie náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu.

S poukazom na vyššie uvedené súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a contráριο a nepriznal žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov konania, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)